

Opole, 2018.07.16

ŻNG.8361.150.2018

DECYZJA Nr 62/2018

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 i ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jednolity Dz. U z 2017 r. poz. 2212, z późn. zm.) w związku z art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza **Małgorzacie Brzezina i Krystianowi Brzezina** prowadzącym działalność gospodarczą jako wspólnicy spółki cywilnej **PHU „STELLA” M.K. Brzezina Spółka cywilna**, pl. Wolności 23, 46-380 Dobrodzień, NIP 5761559025, **karę pieniężną w wysokości 1 500 zł** (słownie złotych: tysiąc pięćset 00/100) w związku z wprowadzeniem do obrotu artykułów rolno - spożywczych zafałszowanych oferowanych do sprzedaży jako:

- sok Cappy czarna porzeczka;
- Sałatka grecka (oliwki, ser feta, ogórek, papryka, sos ziołowy);
- Sałatka z łososem wędzonym (łosoś wędzony, rzodkiewka, ser feta, koperek).

Uzasadnienie

W dniach 17, 18 i 19.05.2018 r. inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej *Opolskim WIiH*, na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr ŻNG-150/2018 z dnia 16.05.2018 r. przeprowadzili kontrolę w **Restauracji Mistella**, pl. Wolności 23, 46-380 Dobrodzień, w której Małgorzata Brzezina i Krystian Brzezina, dalej *Strony*, prowadzą działalność gospodarczą, jako wspólnicy spółki cywilnej PHU „STELLA” M.K. Brzezina Spółka cywilna.

Zakres kontroli obejmował rzetelność obsługi konsumentów, jakość handlową oferowanych do sprzedaży potraw i napojów oraz surowców użytych do produkcji, prawidłowość funkcjonowania placówki gastronomicznej pod kątem przestrzegania prawa żywnościowego.

Kontrola została przeprowadzona na podstawie następujących przepisów:

- art. 3 ust. 1, 2, 3 rozporządzenia (WE) Nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L z 2004 r. Nr 165, str. 1, z późn. zm.);

- art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2212, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o jakości handlowej*, w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1063, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o Inspekcji Handlowej*;
- art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 *ustawy o Inspekcji Handlowej*.

W toku kontroli, w celu sprawdzenia rzetelności obsługi, inspektorzy występujący w charakterze konsumentów zakupili napoje i potrawy oferowane do sprzedaży jako:

- sok Cappy czarna porzeczką 250 ml – 2 porcje, w cenie 4,50 zł za porcję, o wartości 9 zł;
- Sałatka grecka (oliwki, ser feta, ogórek, papryka, sos ziołowy) – 1 porcja w cenie 16,50 zł;
- Sałatka z łososiem wędzonym (łosoś wędzony, rzodkiewka, ser feta, koperek) – 1 porcja w cenie 18,50 zł.

Zamówienie zostało złożone w oparciu o znajdujące się na sali konsumenckiej karty menu zawierające między innymi nazwy napojów i potraw oraz ich ceny. W wyniku czynności mających na celu identyfikację surowców wykorzystywanych do realizacji zamówienia inspektorzy ustalili, że do sporządzenia sałatki greckiej oraz sałatki z łososiem wędzonym pracownik *Strony* użył sera sałatkowo kanapkowego „Tolonis”, zamiast deklarowanego w karcie menu sera feta. Natomiast zadeklarowane w karcie menu soki Cappy czarna porzeczką zostały zastąpione nektarami z czarnej porzeczki.

Stwierdzone nieprawidłowości świadczą o zafałszowaniu ww. środków spożywczych w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b *ustawy o jakości handlowej*, co zostało zapisane w protokole kontroli ŻNG.8361.150.2018, który w dniu 19.05.2018 r. został bez uwag podpisany i odebrany przez współnika spółki Małgorzatę Brzezina..

Mając na uwadze powyższe, *Opolski WIIH* pismem z dnia 19.06.2018 r. zawiadomił *Strony* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 *ustawy o jakości handlowej*. *Strony* zostały poinformowane, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie przysługuje im, na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.), prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Ponadto *Opolski WIIH*, na podstawie art. 40a ust. 5a *ustawy o jakości handlowej*, zwrócił się do *Stron* z żądaniem przedstawienia dokumentów dotyczących wielkości osiągniętych obrotów i przychodu w 2017 r. Organ wyznaczył *Stronom* termin 10 dni, od dnia doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, do zapoznania się z dowodami zebranymi w sprawie oraz złożenia ww. dokumentów.

Opolski WIIH wyjaśnia, iż w toku postępowania administracyjnego ocenił wyłącznie obiektywne okoliczności związane z wypełnianiem przez *Strony* obowiązków związanych z rzetelnym wydawaniem potraw i napojów. Celem postępowania w przedmiotowej sprawie była analiza, czy przedsiębiorca wypełnił ciążące na nim obowiązki wynikające z przepisów prawa żywnościowego. Zaznaczyć trzeba, że dla ustalenia obiektywnego faktu naruszenia obowiązków wynikających z prawa żywnościowego nie ma wpływu czy przedsiębiorca działał z zamiarem umyślnego lub nieumyślnego wprowadzania konsumenta w błąd. Z tych względów nie ma znaczenia, czy stwierdzona w toku kontroli podmiana asortymentowa była celowym i świadomym działaniem, czy też nastąpiła z powodu niedochowania przez *Stronę* należytej staranności przy wykonywaniu ciążących na niej obowiązków.

Opolski WIIH informuje, że może odstąpić od wymierzenia kary jedynie w przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu, o którym mowa w art. 40a ust 1 - 3a ustawy o jakości handlowej.

Zważywszy na ww. okoliczności w sprawie *Opolski WIIH* kontynuuje postępowanie rozstrzygając ją niniejszą decyzją administracyjną.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ustalił i stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L z 2002 r. Nr 31, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem nr 178/2002*, podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji zgodność żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Wymagania dotyczące informowania na temat żywności oraz zakresy odpowiedzialności podmiotów działających na rynku spożywczym zostały ustanowione w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. Urz. UE L z 2011 r. Nr 304, str. 18, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem nr 1169/2011*.

W myśl art. 7 ust. 1 lit. a *rozporządzenia nr 1169/2011* informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać konsumenta w błąd co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności

co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji. Ponadto art. 7 ust. 2 *rozporządzenia nr 1169/2011* stanowi, że informacje na temat żywności muszą być rzetelne, jasne i łatwe do zrozumienia dla konsumenta.

Pojęcie „wprowadzania konsumenta w błąd” definiuje art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2070 z późn. zm.). Zgodnie z ww. przepisem działanie przedsiębiorcy wprowadza w błąd, jeżeli w jakikolwiek sposób powoduje lub może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął. W myśl art. 5 ust. 3 pkt 2 ww. ustawy działanie wprowadzające w błąd może dotyczyć cech produktu, a w szczególności jego pochodzenia geograficznego, jakości, składników, a zatem dotyczy to także oznakowania środków spożywczych.

Zakres odpowiedzialności za informacje przekazywane konsumentom reguluje art. 8 *rozporządzenia nr 1169/2011*, podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informacje na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność tych informacji zgodnie z mającym zastosowanie prawem w tym zakresie oraz wymogami odpowiednich przepisów krajowych. W myśl art. 8 ust. 5 *rozporządzenia nr 1169/2011* podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione. Zasadnicze znaczenie dla środków spożywczych oferowanych do sprzedaży bez opakowań ma art. 8 ust. 6 *rozporządzenia nr 1169/2011*, który stanowi, iż podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą przekazywanie informacji na temat żywności nieopakowanej przeznaczonej do dostarczenia do konsumenta finalnego lub do zakładów żywienia zbiorowego podmiotowi działającemu na rynku spożywczym otrzymującemu żywność, aby umożliwić tam, gdzie jest to wymagane, przekazywanie konsumentom finalnym obowiązkowych informacji na temat żywności.

Z przytoczonych przepisów wynika, iż niedopełnienie obowiązków wynikających z prawa żywnościowego leży po stronie kontrolowanych przedsiębiorców, którzy powinni stosować obowiązujące normy w zakresie przekazywania informacji na temat żywności. Należy zauważyć, że wymogi prawa żywnościowego dotyczące jakości handlowej odnoszą się do żywności oferowanej konsumentom, dlatego też zapewnienie zgodności z tymi wymaganiami spoczywa na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym i jest obowiązkowe także na etapie handlu detalicznego (usług gastronomicznych). W przedmiotowej sprawie to *Strony* wprowadziły zakwestionowane produkty do obrotu, a zatem ponoszą odpowiedzialność za prawidłowość ich oznakowania.

W myśl art. 3 pkt 10 lit. b *ustawy o jakości handlowej zafałszowanym artykułem rolno* –

spożywczym jest produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno – spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno – spożywczych albo niezgodną z prawdą.

Szczegółowe wymagania w zakresie jakości handlowej soków i nektarów owocowych zostały określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 września 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej soków i nektarów owocowych (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r. poz. 494, z późn. zm.). W myśl definicji zawartej w treści ww. załącznika soki owocowe są wyrobami zdolnymi do fermentacji, lecz niesfermentowanymi, otrzymanymi z jadalnych części zdrowych, dojrzałych, świeżych, schłodzonych lub zamrożonych owoców, jednego lub większej liczby gatunków, posiadającymi barwę, smak i zapach charakterystyczne dla soku z owoców, z których wyrób jest wytwarzany. Nektary owocowe są natomiast wyrobami zdolnymi do fermentacji, lecz niesfermentowanymi, otrzymanymi przez dodanie wody z dodatkiem lub bez dodatku cukrów lub miodu do soku owocowego, soku owocowego odtworzonego z zagęszczonego soku owocowego, zgęszczonego soku owocowego, soku owocowego wyprodukowanego z użyciem ekstrakcji wodnej, soku owocowego w proszku, przecieru owocowego lub zagęszczonego przecieru owocowego bądź mieszaniny ww. wyrobów, spełniającymi wymagania dotyczące minimalnej zawartości soków lub przecierów owocowych określone w załączniku nr 2 do ww. rozporządzenia. Z treści przytoczonych definicji wynika, iż nektar owocowy jest produktem bardziej przetworzonym niż sok.

Oferowanie do sprzedaży nektarów zamiast zadeklarowanych w menu soków świadczy o ich zafałszowaniu. Podanie innego produktu niż wykazano w karcie menu i niepoinformowanie o tym fakcie konsumentów przed zrealizowaniem zamówienia wprowadza w błąd co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości i składu w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. a *rozporządzenia nr 1169/2011*. W związku z powyższym *Opolski WIIH* uznał serwowane przez *Stronę* soki (czarna porzeczka) za zafałszowane.

Nazwa sera feta została zarejestrowana jako chroniona nazwa pochodzenia i znajduje się w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Komisji (WE) Nr 1107/96 z dnia 12 czerwca 1996 r. w sprawie rejestracji oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 (Dz. Urz. UE L z 1996 r. Nr 148, str. 1, z późn. zm.). Powyższa nazwa jest zarezerwowana dla sera spełniającego wymagania określone w specyfikacji tego produktu. W myśl art. 13 ust. 1 lit. a *rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012* z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie

systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L z 2012 r. Nr 343, str. 1, z późn. zm.) zarejestrowane nazwy są chronione przed wszelkim bezpośrednim lub pośrednim wykorzystywaniem w celach komercyjnych nazwy zarejestrowanej w odniesieniu do produktów nieobjętych rejestracją, jeśli produkty te są porównywalne do produktów zarejestrowanych pod tą nazwą lub jeśli jej stosowanie stanowi wykorzystywanie renomy chronionej nazwy, w tym również w sytuacji, gdy produkty te są wykorzystywane jako składnik.

Analiza składu surowcowego kontrolowanej Sałatki greckiej i Sałatki z łososiem wędzonym wykazała podmianę asortymentową polegającą na zastąpieniu droższego składnika, o chronionej nazwie pochodzenia, produktem tańszym. Ser feta wytwarzany jest tradycyjną metodą wyłącznie z mleka owczego lub z mieszanki mleka owczego i koziego, pochodzącego z określonych regionów Grecji. Ser sałatkowo-kanapkowy „Tolonis” użyty do sporządzenia Sałatki greckiej oraz Sałatki z łososiem wędzonym nie posiadał w wykazie składników ww. rodzajów mleka. Nieprawdziwa informacja o potrawie sugerowała jej szczególne właściwości, których w rzeczywistości nie posiadała. Nierzetelny skład podany w karcie menu powodował, że konsumenci podejmując decyzję o zakupie Sałatki greckiej i Sałatki z łososiem wędzonym wybierali produkt, który był imitacją oczekiwanego. Zastosowanie innego składnika niż wykazano w nazwach handlowych oraz składzie sałatek świadczy o ich zafałszowaniu.

Artykuł 17 ust. 2 *rozporządzenia nr 178/2002* nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek wprowadzenia zasad dotyczących środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego, przy czym powinny być one skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. W polskim ustawodawstwie odpowiedzialność karno-administracyjna za wprowadzenie do obrotu artykułów zafałszowanych wynika z art. 40a ust. 1 pkt 4 *ustawy o jakości handlowej*. Zgodnie z ww. przepisem podmiot wprowadzający do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1000 zł.

Należy podkreślić, że dla zastosowania powyższej sankcji nie jest wymagane przypisanie winy podmiotowi wprowadzającemu do obrotu produkt zafałszowany. Przytoczony przepis jest wyrazem odpowiedzialności administracyjnej, która ma charakter obiektywny, a więc już za sam fakt zachowania naruszającego taki przepis. Jak wskazywał Trybunał Konstytucyjny w szeregu orzeczeń, m. in. w wyroku z dnia 7 lipca 2009 r., sygn. akt K 13/08, cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie względem podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie ustawowych przepisów. Sankcja administracyjna ma przede wszystkim funkcję prewencyjną, co nie wyłącza również jej charakteru dyscyplinująco-represyjnego, stąd umocowanie organów administracji publicznej do nakładania kar pieniężnych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 lipca 2012 r., sygn. akt. II GSK 917/11).

Opolski WIIH, w myśl art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości handlowej*, ustalając wysokość kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanych artykułów rolno-spożywczych uwzględnił stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

Mając na uwadze zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy *Opolski WIIH* ocenił **stopień szkodliwości czynu** na poziomie wysokim. Użycie w oznakowaniu niezgodnych z prawdą danych wprowadza kupujących w błąd co do składu, właściwości i jakości nabywanych produktów, a ponadto godzi w interes ekonomiczny konsumenta. Zastosowane przez *Strony* oznakowanie zakwestionowanych produktów w karcie menu nadało im cech sugerujących wyższe walory jakościowe. Zamawiając sok konsument mógł domniemywać, iż otrzyma produkt zgodny z deklaracją *Stron* tj. sok owocowy bez dodatku cukru. Tymczasem nazwa użyta w karcie menu była niezgodna z nazwą podaną na opakowaniu jednostkowym produktu, na którym uwidoczniono nazwę nektar. *Strony* mogły zapobiec powstaniu nieprawidłowości dokładając większej staranności podczas rutynowego sprawdzania oznakowania towaru przy jego zakupie oraz podczas sporządzania karty menu.

W przypadku Sałatki greckiej i Sałatki z łososiem wędzonym niewątpliwie ser feta miał decydujący wpływ na atrakcyjność oferty i stanowił zachętę do zakupu. Należy zaznaczyć, iż produkty których nazwa została zarejestrowana jako chroniona nazwa pochodzenia, jak ma to miejsce w przypadku sera feta, są wytwarzane z określonych składników, według ustalonej procedury i pochodzą z określonych regionów, wobec czego ich cena jest znacznie wyższa niż cena towarów niespełniających ww. kryteriów, a co za tym idzie wyższy jest również koszt wyprodukowania potrawy z tym składnikiem.

Zakres naruszenia *Opolski WIIH* ocenił jako wysoki, bowiem karta menu w placówce jest dla konsumenta podstawowym źródłem informacji o oferowanych potrawach i napojach. Ponadto właściwa nazwa produktu jest jednym z najważniejszych elementów oznakowania, umożliwiających jego identyfikację. Ujawnione nieprawidłowości stanowią rażące naruszenie przepisów w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. *Strony* poprzez swoje działanie naruszyły wymagania określone w przepisach prawa żywnościowego w zakresie oznakowania produktu, istotne z punktu widzenia interesów konsumenta oraz właściwości artykułów rolno-spożywczych. Stwierdzona praktyka jest naganna, gdyż godzi w interesy konsumentów. Celem *ustawy o jakości handlowej* jest przede wszystkim ochrona interesów konsumentów przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi. Sam fakt oferowania konsumentom produktu zafałszowanego narusza ich interes. Konsumentom oferowano produkty zafałszowane, to jest, w przypadku wszystkich trzech produktów, podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno- spożywczych oraz niezgodną z prawdą. *Strony* poprzez podmianę asortymentową dokonały sprzedaży towarów tańszych oraz

nieodpowiedniej jakości względem uwidocznionych nazw.

Opolski WIIH uznał, że **przebieg dotychczasowej działalności Stron** nie stanowi okoliczności zaostrzającej wymiar kary, gdyż jest to pierwszy stwierdzony przez organ przypadek wprowadzenia przez *Strony* do obrotu artykułów rolno – spożywczych zafałszowanych. Na uwzględnienie zasługuje także fakt, iż *Strony* wyeliminowały ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości. Nie bez znaczenia pozostaje jednak, iż *Strony* zobowiązane są do przestrzegania norm prawnych obowiązujących w gastronomii oraz do zachowania najwyższego poziomu dbałości o rzetelne informowanie konsumentów.

Wielkość obrotów i przychodu określa pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru sankcji do jego możliwości finansowych, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej kary. *Opolski WIIH* przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnił przedstawioną przez *Strony* w toku postępowania informację o wysokości dochodu osiągniętego w roku 2017.

Ponadto *Opolski WIIH* uwzględnił **wartość kontrolowanych artykułów rolno - spożywczych**. *Strona* wprowadziła do obrotu 3 partie zafałszowanych produktów o łącznej wartości 44 zł. Wartość ta nie jest znaczna i nie stanowi przesłanki do podwyższenia sankcji administracyjnej.

Po uwzględnieniu ww. przesłanek *Opolski WIIH* wymierzył *Stronie* karę pieniężną w kwocie 1 500 zł. Nałożona sankcja jest właściwa dla osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty nieposiadające cech zafałszowania. Ponadto wymierzona kara mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń oraz spełni swoją funkcję prewencyjną.

Mając na uwadze powyższe *Opolski WIIH* wymierza karę jak w sentencji decyzji.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa, *Strona* powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

z up. Opolskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

Bożena Kot
Główny Księgowy

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. 1 Maja 1, 45-068 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.
2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji zgodnie z art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.).
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. W myśl art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a Stronie nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno- spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2212, z późn. zm.) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.).
6. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. Małgorzata Brzezina PHU "Stella" PI. Wolności 23, 46-380 Dobrodzień,
2. Krystian Brzezina PHU "Stella" PI. Wolności 23, 46-380 Dobrodzień,
- 3 BA w/m
4. a/a